

31973L0239

16.8.1973

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 228/3

ПЪРВА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**от 24 юли 1973 година****относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане**

(73/239/ЕИО)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 57, параграф 2,

като взе предвид Общата програма ⁽¹⁾ за премахване на ограниченията за свободата на установяване, и по-специално дял IV B от нея,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че по силата на Общата програма при пряката застрахователна дейност премахването на ограниченията за установяване на представителства и клонове зависи от координирането на условията за достъп до и упражняване на такава дейност; като има предвид, че такава координация следва да се извърши най-напред по отношение на пряката застрахователна дейност, различна от животозастраховане;

като има предвид, че с оглед улесняване на достъпа до и упражняването на застрахователна дейност е особено важно да бъдат премахнати определени различия, които съществуват между националните законодателства за надзор; като има предвид, че за да се постигне тази цел, като същевременно се гарантира достатъчна защита на застрахованите и третите лица във всички държави-членки, е желателно да се координират по-конкретно разпоредбите относно финансовите гаранции, които се изискват от взаимозастрахователните кооперации;

като има предвид, че е необходима класификация на рисковете при различните видове застраховки, и по-специално, за да се определят дейностите, които подлежат на задължително разрешително, както и размерът на минималния гаранционен фонд, определен за съответния вид застраховка;

като има предвид, че е желателно от приложното поле на настоящата директива да бъдат изключени взаимозастрахователните

кооперации, които поради правния си статус отговарят на особени условия за сигурност и финансови гаранции; като има предвид, че наред с това е желателно в някои държави-членки да бъдат изключени определени институции, чиято дейност обхваща твърде ограничен сектор и по закон е ограничена до определена територия или определени лица;

като има предвид, че различните закони съдържат различни правила за едновременното извършване на здравно застраховане, кредитно и гаранционно застраховане и застраховане на права срещу трети лица и правна защита, в съчетание помежду им или с други видове застрахователна дейност; като има предвид, че ако тези различия продължат да съществуват след премахването на ограниченията относно правото на установяване при застрахователни дейности, различни от животозастраховане, това би означавало да продължат да съществуват пречки за установяване; като има предвид, че този проблем трябва да намери решение чрез последваща координация, която да се осъществи в сравнително кратък срок;

като има предвид, че е необходимо надзорът във всяка държава-членка да се разшири и да обхваща всички видове застраховки, за които важи настоящата директива; като има предвид, че осъществяването на такъв надзор е невъзможно, ако занимаващото се с такива видове застраховки предприятие не подлежи на официално разрешително; като има предвид, че поради това е необходимо да се определят условията за издаване или отнемане на такава разрешително; като има предвид, че трябва да се предвиди право на обжалване пред съдилищата в случай на отказ или отнемане на разрешително;

като има предвид, че е желателно да се въведат по-гъвкави правила за видовете застраховки, известни като транспортни, съответно № 4, 5, 6, 7 и 12 в параграф А от приложението, и видовете кредитни застраховки, съответно № 14 и 15 в параграф А от приложението, с оглед на непрестанните промени в условията, които засягат стоки и кредити;

като има предвид, че търсенето на общ метод за изчисляване на техническите резерви понастоящем е предмет на изследвания на общностно равнище; като има предвид, че поради това изглежда желателно постигането на координация в тази област, както и въпросите във връзка с определянето на категориите инвестиции и оценката на активи, да бъде оставено за следващи директиви;

⁽¹⁾ ОВ 2, 15.1.1962 г., стр. 36/62.

⁽²⁾ ОВ С 27, 28.3.1968 г., стр. 15.

⁽³⁾ ОВ 158, 18.7.1967 г., стр. 1.

като има предвид, че е необходимо взаимозастрахователните кооперации да притежават — извън и над достатъчния размер на техническите резерви за посрещане на задълженията им по застраховките — допълнителен резерв, който ще се нарича „граница на платежоспособност“ и ще се представлява от свободни активи, с цел обезпечаване срещу колебанията в стопанската дейност; като има предвид, че за да се гарантира, че наложените с тази цел изисквания са определени според обективни критерии, при което предприятията със същия размер да бъдат поставени при равни условия на конкуренция, е желателно да се предвиди този резерв да е свързан с общия обем на дейността на предприятието и да се определя според два показателя за сигурност — единият въз основа на премиите, а другият въз основа на застрахователните обезщетения;

като има предвид, че е желателно да се постави изискване за минимален гаранционен фонд, в зависимост от размера на риска в поетите класове застраховки, за да се гарантира, че предприятията притежават достатъчно средства при учредяването им, и че в по-нататъшния ход на дейността границата на платежоспособност в никакъв случай няма да спадне под минимален праг на сигурност;

като има предвид, че е необходимо да се предвиди случаят, при който финансовото състояние на предприятието стане такова, че то трудно може да изпълнява поетите задължения;

като има предвид, че поначало координираните правила за достъп до и упражняването на пряка застрахователна дейност в Общността трябва да важат за всички предприятия, които навлизат на пазара, и следователно за всички представителства и клонове, когато главното управление на предприятието се намира извън Общността; като има предвид, че независимо от това, по отношение на методите за надзор е желателно да се предвиди специална разпоредба за тези представителства и клонове, предвид факта, че активите на предприятието, към което те принадлежат, се намират извън Общността;

като има предвид, че все пак е желателно да се допусне облекчаване на тези специални условия, като същевременно се спазва принципът, че такива представителства и клонове не трябва да бъдат третирани по-благоприятно от предприятията в Общността;

като има предвид, че са необходими определени преходни разпоредби, за да се даде възможност на вече съществуващите малки и средни предприятия да се приспособят към изискванията, които държавите-членки са длъжни да наложат в изпълнение на настоящата директива, при спазване на разпоредбите на член 53 от Договора;

като има предвид, че е важно да се гарантира еднаквото прилагане на координираните правила и в тази връзка да се предвиди тясно сътрудничество между Комисията и държавите-членки в тази област;

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Дял I — Общи разпоредби

Член 1

Настоящата директива се отнася за достъпа до самостоятелна заетост по пряко застраховане, която се осъществява от взаимозастрахователни кооперации, които са установени в държава-членка или желаят да се установят там, по отношение на дялото от застраховането, които са определени в приложението към настоящата директива, а също и до упражняването на тази дейност.

Член 2

Настоящата директива не се прилага за:

1. следните видове застраховане:

- a) животозастраховане, т.е. онзи дял от застраховането, който по-конкретно обхваща застраховки само при достигане на определена възраст; застраховки само при смърт; застраховки при достигане на определена възраст или по-ранно настъпване на смърт; застраховки „Живот“ с връщане на премии, тонтини, застраховки за женитба и застраховки за раждане;
- б) анюитети;
- в) допълнителни застраховки, извършвани от животозастрахователни предприятия, т.е. застраховки при телесна повреда, включително нетрудоспособност, застраховки при смърт в резултат на злополука и застраховки при инвалидност поради злополука или заболяване, когато тези различни застраховки са извършени като допълнение към застраховка „Живот“;
- г) застраховане, което съставлява част от законоустановена система на социално осигуряване;
- д) съществуващия в Ирландия и Великобритания клас застраховане, известно като „постоянна здравна застраховка, която не подлежи на анулиране“;

2. следните операции:

- a) операции за обратно изкупуване на капитал, съгласно определенията в законодателството на всяка държава-членка;
- б) операции на взаимоспомагателни институции, обезщетенията на които варират в зависимост от наличните средства, и в които размерът на вноските на членовете са в предвабително уговорен размер;
- в) операции, извършвани от организации, които нямат юридическа правосубектност, с цел взаимно гарантиране на техните членове, без заплащане на премии или създаване на технически резерви;

- г) до осъществяване на допълнителна координация в срок от четири години от уведомяването за настоящата директива — операции по застраховане на експортни кредити за сметка на държавата или с нейна подкрепа.

Член 3

1. Настоящата директива не се прилага за взаимозастрахователни кооперации, доколкото те отговарят едновременно на следните условия:

- устройственият им акт предвижда възможност за отправяне на покана за допълнителни вноски или намаляване на техните обезщетения,
- дейността им не покрива рискове, свързани с отговорност, освен ако последните не съставляват допълнително покритие по смисъла на точка В от приложението, или рискове, свързани с кредити и гаранции,
- годишният приход от вноски за дейностите, които са предмет на настоящата директива, не надвишава един милион разчетни единици,

и

- най-малко половината от прихода от вноски за дейностите, които са предмет на настоящата директива, трябва да произхожда от лица, които са членове на взаимозастрахователна кооперация.

2. Освен това, настоящата директива не се прилага за взаимозастрахователни кооперации, които са сключили с други кооперации от същия вид споразумение, което предвижда пълно презастраховане на издадените от тях застрахователни полици или според което предприятието-цесионер се задължава да изпълни задълженията по тези полици вместо предприятието-цент.

В такъв случай предприятието-цесионер се подчинява на правилата на настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива не се прилага за следните институции, освен ако техните устройствени актове или законът не бъдат изменени по отношение на компетентността:

а) в Германия

Следните публичноправни институции, които се ползват с монополно положение (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe;
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, Munich;

3. Bayerische Landestiersversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, Munich;
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Brunswick;
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg;
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt;
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel;
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen;
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold;
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden;
11. Oldenburgische Landebrandkasse, Oldenburg;
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich;
13. Feuersozietät Berlin, Berlin;
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Въпреки това, нито териториалната компетентност се смята за променена при сливане на такива институции, чието действие е запазване в полза на новата институция на териториалната компетентност на спелите се институции, нито компетентността по отношение на класовете застраховки се смята за изменена, ако една от тези институции поеме един или повече класове застраховки на друга такава институция по отношение на същата територия.

Следните квази-публични институции:

1. Postbeamtenkrankenkasse;
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten,

б) във Франция

Следните институции:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes;
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte d'Or;
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne;
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse;

5. Caisse départementale des incendies de la Somme;
6. Caisse départementale des incendies grêle du Gers;
7. Caisse départementale grêle de l'Hérault;
- в) в Ирландия
- Voluntary Health Insurance Board;
- г) в Италия
- Cassa di previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass);
- д) във Великобритания
- The Crown Agents.

Член 5

По смисъла на настоящата директива:

- а) „разчетна единица“ означава единицата, определена в член 4 от Устава на Европейската инвестиционна банка;
- б) „съответстващи активи“ означава представяне на поетите задължения, изразени в конкретна валута, чрез активи, изразени или осребрими в същата валута;
- в) „местонахождение на активите“ означава наличието на движими или недвижими активи в дадена държава-членка, но не се тълкува като изискване за депозиране на движимите вещи или налагане на ограничителни мерки спрямо недвижимите имоти, като вписване на ипотеки. Счита се, че активите, които представляват вземания срещу длъжници, се намират в държавата-членка, в която трябва да бъдат осребрени.

Дял II — Правила, приложими за предприятия с главно управление в Общността

Раздел А: Условия за допускане

Член 6

1. Всяка държава-членка поставя условие за получаване на официално разрешително за достъп до дейността по пряко застраховане на нейна територия.
2. Такова разрешително се иска от компетентния орган на съответната държава-членка от:
- а) всяко предприятие, което установява главното си управление на територията на тази държава;

- б) всяко предприятие, чието главно управление се намира в друга държава-членка, и което открива клон или представителство на територията на въпросната държава-членка;
- в) всяко предприятие, което, след получаване на разрешителното по букви а) или б) по-горе, разширява дейността си на територията на тази държава с други класове застраховки;
- г) всяко предприятие, което след като е получило разрешително за част от националната територия в съответствие с член 7, параграф 1, разширява дейността си извън тази част.
3. Държавите-членки не поставят условие за предоставяне на вещно или лично обезпечение.

Член 7

1. Разрешителното е валидно за цялата национална територия, освен ако и доколкото националното законодателство разрешава заявителят да иска разрешително да извършва дейността си само на част от националната територия.
2. Разрешителното се дава за определен клас застраховки. То обхваща целия клас, освен ако заявителят желае да покрива само част от рисковете, които се отнасят до този клас застраховки, които са изброени в точка А от приложението.

Въпреки това:

- а) всяка държава-членка може да издава разрешително за всяка група от класове застраховки, които са посочени в точка Б от приложението, при условие че даде на това разрешително съответното предвидено в същата точка наименование;
- б) издаденото разрешително за един клас или група от класове е валидно и с цел покриване на допълнителните рискове, включени в друг клас, ако са изпълнени условията по точка В от приложението;
- в) до крайното координиране, предвидено да се извърши в срок от четири години след нотифицирането на настоящата директива, Федерална република Германия може да запази разпоредбата, която забранява едновременното извършване на нейна територия на здравно застраховане, кредитно и гаранционно застраховане или застраховане на права срещу трети лица и правна защита, в съчетание помежду им или с други видове.

Член 8

1. Всяка държава-членка изисква всяко учредено на нейна територия предприятие, за което се иска разрешително:

а) да приема една от следните форми:

— за Кралство Белгия:

„société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringmaatschappij“, „société coopérative/cooperative vennootschap“,

— за Дания:

„Aktieselskaber“ (акционерни дружества), „gensidige selskaber“ (взаимозастрахователни кооперации),

— за Федерална република Германия:

„Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches wettbewerbs-versicherungsunternehmen“,

— за Република Франция:

„société anonyme“, „société à forme mutuelle“, „mutuelle“, „union de mutuelles“,

— за Република Ирландия:

„incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“,

— за Република Италия:

„società per azioni“, „società cooperative“, „mutua di assicurazione“,

— за Великото херцогство Люксембург:

„société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“,

— за Кралство Холандия:

„naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“, „coöperative vereniging“,

— за Великобритания:

„incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Act“, „societies registered under the Friendly Societies Act“, учредителите на дружество с наименование „Лойдс“.

Освен това, при необходимост държавите-членки могат да учредяват предприятия във всяка позната на публичното право форма, при условие че предметът на дейност на тези институции е извършване на застрахователни операции при условия,

които са равностойни на условията за предприятията по частното право;

б) да ограничава търговската си дейност до застрахователна дейност и пряко произтичащи от нея операции, с изключение на всички останали видове търговска дейност;

в) да представи програма за дейност в съответствие с разпоредбите на член 9;

г) да притежава предвидения в член 17, параграф 2 минимален гаранционен фонд.

2. От предприятие, което иска разрешително за разширяване на дейността си с други класове застраховки, или в случая, посочен в член 6, параграф 2, буква г) — на друга част на територията, се изисква да представи програма за дейността в съответствие с член 9 по отношение на другите класове застраховки или другата част от територията.

Освен това, от предприятието се изисква да представи доказателства, че притежава предвидената в член 16 граница на платежоспособност, а — ако по отношение на другите видове — разпоредбите на член 17, параграф 2 изискват по-висока минимална гаранция в сравнение с преди, че притежава този минимум.

3. Тези мерки за координация не поставят пречка за държавите-членки да прилагат разпоредби, които изискват директорите и управителите да притежават техническа квалификация, или които изискват одобряване на учредителен договор или устав, общи и специални условия по застраховките, тарифи и други документи, необходими за нормалното упражняване на контрол.

4. Горепосочените разпоредби не могат да налагат искането за разрешително да се преценява в светлината на икономическите изисквания на пазара.

Член 9

Програмата за дейност, посочена в член 8, параграф 1, буква в), съдържа следните данни или основания относно:

а) естеството на рисковете, които предприятието предлага да покрива; общите и специални условия по полиците, които предлага да използва;

б) тарифите, чието прилагане се предлага за всяка категория дейност;

в) ръководните принципи по отношение на презастраховането;

г) елементите, които конституират минималните гаранционни фондове;

д) предварителни оценки за разходите за въвеждане на административните услуги и организацията за осигуряване на дейността; финансовите средства, които са предназначени за тяхното покриване;

в допълнение, за първите три финансови години:

е) предварителни оценки за разходите за управление, с изключение на разходите за започване на дейността, и по-специално общите текущи разходи и комисионите;

ж) предварителни оценки за премиите или вноските и застрахователните обезщетения;

з) прогнозен баланс;

и) предварителни оценки за финансовите средства, предназначени за покриване на задълженията по застраховките и границата на платежоспособност.

Въпреки това, посочените в букви а) и б) по-горе данни не се изискват за рисковете, класифицирани под номера 4, 5, 6, 7 и 12 в точка А от приложението, както и данните, посочени в б) по-горе, не се изискват за рисковете, класифицирани под номера 14 и 15 в точка А от приложението. При рисковете, класифицирани под номер 11 в същата точка, не е необходимо да се изискват данните, посочени в букви а) и б).

Член 10

1. Всяка държава-членка изисква всяко предприятие с главно управление на територията на друга държава-членка, което иска разрешително да открие представителство или клон:

а) да представи своя устав и списък на директорите и управителите;

б) да представи удостоверение, издадено от компетентните органи в страната по главното управление, с което се удостоверяват класовете застраховки, които предприятието има право да извършва, фактът, че то притежава минималния гаранционен фонд или минималната граница на платежоспособност, изчислена в съответствие с член 16, параграф 3, ако тази сума е по-висока, и в което са посочени рисковете, които предприятието действително покрива, както и финансовите средства по член 11, параграф 1, буква д);

в) да представи програма за дейността в съответствие с член 11;

г) да определи упълномощен представител, който е с постоянно пребиваване и с постоянен адрес в приемащата страна и притежава достатъчни правомощия да задължава предприятието

по отношение на трети лица, както и да го представлява в отношенията с държавните органи и съдилищата на приемащата страна. Ако представителят има юридическа правосубектност, неговото главно управление трябва да бъде в приемащата държава и той на свой ред трябва да определи физическо лице, което да го представлява и да отговаря на горните условия. Държавата-членка не може да отказва да приема определения представител на други основания, освен такива, които са свързани с репутацията или техническата квалификация, които се прилагат за директорите на предприятия, чиито централни управления са разположени на територията на тази държава.

По отношение на „Лойдс“, в случай на съдебно производство в приемащата страна, образувано вследствие на задължения по застраховки, застрахованите лица не трябва да бъдат третираны по-неблагоприятно, отколкото ако съдебното производство е образувано срещу предприятия от по-традиционен тип. Поради това упълномощеният представител трябва да притежава достатъчни правомощия, за да може срещу него да бъде образувано съдебно производство, и в това си качество той трябва да бъде в състояние да задължава съответните застрахователи от „Лойдс“.

2. За получаване на разрешително за разширяване на дейността на представителството или клона с други класове застраховки или на други части от националната територия в случаите по член 6, параграф 2, буква г), всяка държава-членка изисква заявителят да представи програма за дейността в съответствие с член 11 и да отговаря на условията по параграф 1, буква б) по-горе.

3. Тези координационни мерки не създават пречки за държавите-членки да приемат разпоредби, с които за всички взаимозастрахователни кооперации да се изисква одобрение от общите и специалните условия по полиците, тарифите и други документи, необходими за нормалното осъществяване на надзор.

4. Горепосочените разпоредби не могат да съдържат изискване разрешителното да се преценява с оглед на икономическите изисквания на пазара.

Член 11

1. Посочената в член 10, параграф 1, буква в) програма за дейността на представителството или клона съдържа следните данни или доказателства относно:

а) естеството на рисковете, които предприятието предлага да покрива в приемащата страна; общите и специалните условия по застраховките, които то предлага да използва;

б) тарифите, които предприятието предлага да прилага за всяка категория дейност;

в) ръководните принципи по отношение на презастраховането;

Член 12

г) състоянието на границата на платежоспособност на предприятието по членове 16 и 17;

Към всяко решение за отказване на разрешително се прилагат точните основания за това и то се довежда до знанието на съответното предприятие.

д) предварителни оценки за разходите за установяване на административните услуги и организацията за осигуряване на дейността; финансовите средства, които са предназначени за тяхното покриване;

Всяка държава-членка предвижда право на обжалване на всеки отказ пред съд.

Такава разпоредба се предвижда и в случаите, когато компетентните органи не са разгледали молбата за разрешително в шестмесечен срок от датата на нейното получаване.

в допълнение, за първите три финансови години:

е) предварителни оценки за разходите за управление;

Раздел Б: Условия за упражняване на дейността

ж) предварителни оценки за премиите или вноските и застрахователните обезщетения във връзка с новата дейност;

Член 13

з) прогнозен баланс на представителството или клона.

Държавите-членки работят в тясно сътрудничество помежду си при осъществяването на надзор на финансовото състояние на оторизираните предприятия.

Въпреки това, не се изискват посочените в букви а) и б) по-горе данни за рисковете, класифицирани под номера 4, 5, 6, 7 и 12 в точка А от приложението, нито се изискват посочените в буква б) по-горе данни за рисковете, класифицирани под номера 14 и 15 в точка А от приложението. При рисковете, класифицирани под номер 11 в същата точка, не е необходимо да се изискват данните по букви а) и б).

Член 14

Надзорният орган на държавата-членка, на чиято територия се намира главното управление на предприятието, трябва да проверява състоянието на платежоспособност на предприятието по отношение на цялата му дейност. Надзорните органи на другите държави-членки предоставят на тази държава цялата информация, която е необходима за осъществяването на такава проверка.

2. Програмата за дейността се придружава от баланс и отчет за приходите и разходите на предприятието за всяка от последните три финансови години. Въпреки това, ако то не е извършвало дейност в продължение на три години, от него се изисква да представи тези документи само за приключената финансова година.

Член 15

1. Всяка държава-членка, на чиято територия едно предприятие осъществява своята дейност, изисква от това предприятие да образува достатъчни технически резерви.

По отношение на „Лойдс“ публикуването на баланса и отчета за приходите и разходите се замества със задължително представяне на годишните търговски сметки за застрахователните операции и се придружава от клетвена декларация, която удостоверява, че са представени удостоверения от експерт-счетоводители за всеки застраховател, и доказва, че поетите в резултат на тези операции задължения изцяло се покриват от активите. Тези документи трябва да позволят на компетентните органи да формират мнение за платежоспособността на кооперацията.

Размерът на тези резерви се определя според установените от държавата правила, а при отсъствие на такива правила — според установените практики в тази държава.

2. Техническите резерви се покриват от еквивалентни и съответстващи активи, разположени във всяка страна, в която се извършва дейност. Въпреки това, държавите-членки могат да допускат облекчения в правилата за съответстващите активи и за местонахождението на активите.

3. Програмата за дейността, заедно със забележките на органите, които са компетентни да издават разрешения, се изпращат на компетентните органи в страната по местонахождението на главното управление. Тези органи съобщават становището си на органите на приемашата страна в тримесечен срок от получаване на документите. Ако становището им не бъде съобщено до изтичането на този срок, то се смята за благоприятно.

Предвид особеното му положение, до координиране на законодателствата относно прекратяването на предприятия, Великото херцогство Люксембург може да запази съществуващата при влизането в сила на настоящата директива система от гаранции за техническите резерви.

Подзаконовите актове на страната, в която се извършва дейността, определят естеството на тези активи и при нужда степента, до която те могат да се използват за покриване на техническите резерви, като определят и правилата за оценяване на тези активи.

3. Ако дадена държава-членка допуска техническите резерви да се покриват с вземания срещу презастрахователи, тя определя и допустимия процент. Във всеки случай държавата не може да изисква активите, които представляват тези вземания, да се намират на нейна територия, независимо от разпоредбите на параграф 2.

4. Надзорният орган на държавата-членка, на чиято територия е главното управление на дадено предприятие, проверява дали балансът му по отношение на техническите резерви показва активи, равностойни на задълженията, поети във всички страни, в които предприятието предприема дейност.

Член 16

1. Всяка държава-членка изисква от всяко предприятие с главно управление на нейна територия да установи достатъчна граница на платежоспособност за цялата си дейност.

Границата на платежоспособност съответства на имуществото на предприятието, свободно от всякакви предвидими задължения, и като се извадят нематериалните активи. По-специално, вземат се предвид следните елементи:

- вносеният основен капитал, а при взаимозастрахователна кооперация — реалният първоначален фонд,
- половината от невнесената част от основния капитал или от първоначален фонд, след като внесената част достигне 25 % от този капитал или фонд,
- резервите (законови резерви и свободни резерви), които не съответстват на задълженията по застраховките,
- пренесените печалби,
- при взаимозастрахователна кооперация или дружество от взаимозастрахователен вид с променливи вноски — всички вземания, които то има срещу членовете в резултат на отправена покана за допълнителни вноски в рамките на финансовата година, до една втора от разликата между максималния размер на вноските и вноските, за които действително е отправена покана, като се спазва пределен праг 50 % от границата,
- по искане на предприятието, след като то представи доказателства и със съгласието на надзорните органи на всяка държава-членка, в която то извършва дейност — всички скрити резерви, които произтичат от подценяването на активите или

надценяването на задълженията в баланса, доколкото тези скрити резерви нямат характер на изключение.

Надценяването на техническите резерви се определя според техния размер, изчислен от предприятието в съответствие с националните нормативни актове. Въпреки това, до извършването на по-нататъшна координация на техническите резерви, сума, равна на 75 % от разликата между размера на резерва за откритите рискове, изчислени от предприятието на неизменна основа чрез прилагане на минималния процент за премиите, и размера, който би бил получен при изчисляване на резерва за всеки договор поотделно, когато националното законодателство дава възможност за избор между двата метода, може да се вземе предвид в границата за платежоспособност до 20 %.

2. Границата на платежоспособност се определя на основата на годишния размер на премиите и вноските или на средния размер на застрахователните обезщетения за последните три години. Ако обаче предприятията застраховат само срещу един или някои от рисковете буря, градушка, слана, като период за преценка на размера на застрахователните обезщетения се вземат последните седем години.

3. При спазване на разпоредбите на член 17, границата на платежоспособност е равна на по-високия от следните два резултата:

първи резултат (на основата на премиите):

- сумират се премиите или вноските (включително допълнителните такси към премиите или вноските), дължими по отношение на цялата пряка дейност през последната финансова година, за всички финансови години,
- към този сбор се добавя размерът на премиите, получени за цялата презастрахователна дейност през последната финансова година,
- от тази сума се изважда общия размер на премиите или вноските, отменени през последната финансова година, както и общия размер на данъците и облаганията, свързани с премиите или вноските, които влизат в сбора.

Така получената сума се разделя на две части, като първата част може да достига 10 милиона разчетни единици, а втората част включва остатъка. Изчисляват се и се събират съответно 18 % и 16 % от тези части.

Първият резултат се получава, като така изчислената сума се умножава по съотношението за последната финансова година между размера на вземанията, които остава да бъдат изплатени от предприятието след приспадане на преводите за презастраховане, и общия размер на вземанията. Това съотношение в никакъв случай не може да бъде по-малко от 50 %.

Втори резултат (на основата на застрахователни обезщетения):

- събират се сумите на застрахователните обезщетения, изплатени във връзка с пряката дейност (без приспадане на застрахователните обезщетения, поети от цесионерите и обратните цесионери) през периодите, посочени в параграф 2,
- към този сбор се добавя размерът на застрахователните обезщетения, изплатени при презастраховане или обратна цесия, приети през същите периоди,
- към така получения сбор се добавя размерът на провизиите или резервите за неизплатени застрахователни обезщетения, установени в края на последната финансова година за пряката дейност и за приетите презастраховки,
- от този сбор се приспада размерът на застрахователните обезщетения, изплатени през периодите, посочени в параграф 2,
- от оставащата сума се приспада размерът на провизиите или резервите за неиздължените застрахователни обезщетения, установени в началото на втората финансова година, предхождаща финансовата година, за която има отчети, както за пряката дейност, така и за приетите презастраховки.

Една трета или една седма от така получения размер, в зависимост от референтния период, установен в параграф 2, се разделя на две части, като първата част може да достига седем милиона разчетни единици, а втората включва остатъка. Изчисляват се и се събират съответно 26 % и 23 % от тези части.

Вторият резултат се получава чрез умножаване на така получената сума по съотношението за последната финансова година между размера на застрахователните обезщетения, които остава да бъдат изплатени от предприятието след преводите за презастраховане, и общия размер на застрахователните обезщетения. Това съотношение в никакъв случай не може да бъде по-малко от 50 %.

4. Всяко от дробните числа, които са приложими за частите, посочени в параграф 3, се намалява на една трета при здравно застраховане, което се практикува на аналогична техническа основа като животозастраховането, при следните условия:

- платените премии се изчисляват на основата на таблици за заболяванията според прилагания в застраховането математически метод,
- създава се резерв за нарастване на възрастта,
- събира се допълнителна премия, за да се създаде резерв за безопасност с подходящ размер,

— застрахователят може да прекратява договора най-късно до края на третата година от застраховката,

— договорът предвижда възможност за увеличаване на премиите или намаляване на плащанията, дори и за текущи договори.

5. При „Лойдс“ първият резултат във връзка с премиите, посочени в параграф 3, се изчислява на основата на нетни премии, умножени по неизменен процент, който се определя всяка година от вътрешен одитор. Този неизменен процент трябва да се изчислява на основата на най-новите статистически данни за платените комисиони.

Данните, заедно със съответните изчисления, се изпращат на компетентните органи на страните, в които е установен „Лойдс“.

Член 17

1. Една трета от границата на платежоспособност съставлява гаранционния фонд.

2. а) Все пак, гаранционният фонд не може да бъде по-малък от:

- 400000 разчетни единици, когато се покриват всички или някои рискове, включени в един от класовете застраховки, които са изброени под номера 10, 11, 12, 13, 14 и 15 в точка А от приложението,
- 300000 разчетни единици, когато се покриват всички или някои рискове, включени в един от класовете застраховки, които са изброени под номера 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 16 в точка А от приложението,
- 200000 разчетни единици, когато се покриват всички или някои рискове, включени в един от класовете застраховки, които са изброени под номера 9 и 17 в точка А от приложението;

б) ако дейността на предприятието обхваща няколко класа застраховки или няколко риска, се взема предвид само онзи клас или риск, за който се изисква най-висок размер;

в) всяка държава-членка може да предвиди намаляване на гаранционния фонд с една четвърт при взаимозастрахователни кооперации и дружества от взаимозастрахователен вид.

Член 18

1. Държавите-членки не предписват никакви правила по отношение на избора на активите извън тези, които представляват технически резерви по член 15.

2. При спазване на разпоредбите на член 15, параграф 2, член 20, параграфи 1 и 3 и член 22, параграф 1, последна алинея, държавите-членки не ограничават свободното разпореждане с активите, независимо дали те са движими вещи или недвижими имоти, които съставляват част от активите на оторизираните предприятия.

Въпреки това, до осъществяване на по-нататъшна координация на условията за достъп до и упражняване на животозастрахователна дейност, Федерална република Германия може да запази по отношение на здравните застраховки по смисъла на член 16, параграф 4 ограниченията, наложени върху свободното разпореждане с активите, доколкото за свободното разпореждане с активите, които покриват математическите резерви, се изисква съгласие на „Treuhänder“.

До предприемането на по-нататъшни мерки за координация, Кралство Дания може да запази действащо законодателството си за ограничаване на свободното разпореждане с активите, натрупани от взаимозастрахователни кооперации за покриване на пенсии, дължими по задължителни застраховки при трудова злополука.

3. Тези разпоредби не са пречка за мерки, които държавите-членки имат право да предприемат като собственици, членове или съдружници в съответното предприятие, като спазват преобладаващите правила в страната, в която се извършва дейността, съгласно член 15, параграф 2, и като гарантират интересите на застрахованите лица.

Член 19

1. Всяка държава-членка изисква всяко предприятие, чието главно управление се намира на нейна територия, да съставя годишен отчет, който отразява всички видове операции, финансовото му състояние и платежоспособността.

2. Държавите-членки изискват предприятията, които функционират на тяхна територия, периодично да представят отчети, заедно със статистически документи, необходими за целите на надзора. Компетентните надзорни органи си предоставят документите и информацията, които са необходими за упражняване на надзора.

Член 20

1. Ако предприятието не отговаря на изискванията на член 15, надзорният орган на страната, в която то извършва дейността си, може да забрани свободното разпореждане с активи в тази страна, след като уведоми за намерението си надзорните органи на страната по местонахождението на главното управление.

2. С цел възстановяване на финансовото положение на предприятието, чиято граница на платежоспособност е спаднала под изисквания минимален размер съгласно член 16, параграф 3, надзорният орган на страната по местонахождението на главното управление изисква да бъде представена за одобрение програма за възстановяване на доброто финансово положение.

3. Ако границата на платежоспособност спадне под размера на определения в член 17 гаранционен капитал, надзорният орган на страната по местонахождението на главното управление изисква да му бъде представена за одобрение краткосрочна финансова програма.

Също така той може да ограничава или забранява свободното разпореждане с активите на предприятието. Надзорният орган уведомява за всички мерки компетентните органи на другите държави-членки, на чиято територия е оторизирано предприятието, а тези органи предприемат същите мерки по искане на надзорния орган.

4. В случаите по параграфи 1 и 3 компетентните надзорни органи могат да предприемат и всички мерки, които са необходими за гарантиране на интересите на застрахованите лица.

5. Надзорните органи на другите държави-членки, на чиято територия съответното предприятие също е оторизирано, си сътрудничат при прилагане на разпоредбите, посочени в параграфи 1 до 4.

Член 21

1. Всяка държава-членка предвижда възможност едно предприятие да прехвърли изцяло или отчасти своя портфейл със застрахователни полици, ако цесионерът има нужната граница на платежоспособност, след като надлежно се вземе предвид прехвърлянето.

Съответните надзорни органи се консултират помежду си, преди да одобрят такова прехвърляне.

2. След като бъде одобрено от компетентния надзорен орган, прехвърлянето пряко засяга съответните притежатели на полици или застраховани лица.

Раздел В: Отнемане на разрешително

Член 22

1. Разрешителното, издадено от компетентния орган на държавата-членка, на чиято територия се намира главното управление, може да се отнема от този орган, ако предприятието:

а) престане да отговаря на условията за допускане;

- б) не е успяло в разрешен срок да предприеме мерките, предвидени в програмата за възстановяване или във финансовата програма, посочена в член 20;
- в) допуска сериозно неизпълнение на задълженията си съгласно националните нормативни актове.

При отнемане на разрешителното надзорният орган на страната по местонахождението на главното управление уведомява за отнемането надзорните органи на другите държави-членки, които са издали разрешително на предприятието. При такова уведомяване те също отнемат своите разрешителни. Надзорният орган на страната по местонахождението на главното управление, съвместно с тези други органи, предприема всички необходими мерки за гарантиране на интересите на застрахованите лица, и по-конкретно ограничава свободното разпореждане с активите на предприятието, ако вече не е наложено ограничение в съответствие с член 20, параграф 1 и параграф 3, алинея 2.

2. Разрешителното, издадено на представителство или клон на предприятие, чието седалище се намира в друга държава-членка, може да бъде отнето, ако представителството или клонът:

- а) престанат да отговарят на условията за допускане;
- б) допускат сериозно неизпълнение на задълженията си съгласно нормативните актове на страната, в която извършват дейността си, особено онези, които касаят създаването на определените в член 15 технически резерви.

Преди да отнемат разрешителното надзорните органи на страната, в която се извършва дейността, се консултират с надзорния орган на страната по местонахождението на главното управление. Ако сметнат за необходимо временно да прекратят дейността на това представителство или клон преди края на консултациите, те незабавно уведомяват компетентния орган на страната по местонахождението на главното управление.

3. Всяко решение за отнемане на разрешително или временно прекратяване на дейността трябва да бъде точно мотивирано и се съобщава на съответното предприятие.

Всяка държава-членка е длъжна да предвиди право решението да се обжалва пред съд.

Дял III — Правила, приложими за представителства или клонове, които са установени в Общността и принадлежат на предприятия с главното управление извън Общността

Член 23

1. Всяка държава-членка поставя условие за получаване на официално разрешително за достъп до дейността, посочена в член 1 за всяко предприятие с главно управление извън Общността.

2. Държава-членка може да издаде разрешително, ако предприятието отговаря най-малко на следните условия:

- а) предприятието има право да извършва застрахователна дейност по неговото национално законодателство;
- б) предприятието установи представителство или клон на територията на тази държава-членка;
- в) предприятието се задължава да установи на мястото на управление на представителството или клона, сметки, специално предназначени за дейността, която то извършва там, и да пази всички архиви, свързани със сключените сделки;
- г) предприятието определи упълномощен представител, който подлежи на одобрение от компетентните органи;
- д) предприятието притежава в страната, в която извършва дейността, активи в размер, равен най-малко на половината от минималния размер по член 17, параграф 2, по отношение на гаранционния фонд, и депозира една четвърт от минималния размер като обезпечение;
- е) предприятието се задължава да поддържа граница на платежоспособност в съответствие с изискванията, посочени в член 25;
- ж) предприятието представи програма за дейността в съответствие с член 11, параграфи 1 и 2.

Член 24

Държавите-членки изискват предприятията да създадат достатъчни технически резерви за покриване на поетите на тяхна територия отговорности. Държавите-членки следят за това представителството или клонът да покрие тези технически резерви с активи, които са равностойни на резервите и представляват съответстващи активи до степента, определена от съответната държава.

При изчисляване на техническите резерви, както и при определяне на категориите инвестиции и оценката на активите се прилага правото на държавите-членки.

Съответната държава-членка задължително изисква активите, които представляват техническите резерви, да се намират на нейна територия. Независимо от това се прилага член 15, параграф 3.

Член 25

1. Всяка държава-членка изисква от установените на нейна територия представителства и клонове граница на платежоспособност, която се състои от активите, без всички предвидими задължения и с изключение на всички нематериални активи. Границата на платежоспособност се изчислява в съответствие с член 16, параграф 3. При изчисляване на тази граница се вземат предвид само премиите

или вноските и застрахователните обезщетения, които се отнасят до дейността на съответното представителство или клон.

2. Една трета от границата на платежоспособност съставлява гаранционния фонд. Гаранционният фонд не може да бъде по-малък от половината от изисквания минимален размер съгласно член 17, параграф 2. В този гаранционен фонд се включва вносения в съответствие с член 23, параграф 2, буква д) първоначален депозит.

3. Активите, които представляват границата на платежоспособност, трябва да се държат в страната, в която се извършва дейността до размера на гаранционния фонд, а остатъкът се държи на територията на Общността.

Член 26

1. Всяко предприятие, което, след като е получило разрешително от една държава-членка, получава разрешително от една или повече други държави-членки да разкрие на тяхна територия други представителства или клонове, може да подаде искане за едно или повече от следните предимства:

- а) границата на платежоспособност, посочена в член 25, да се изчислява във връзка с цялостната дейност, която то извършва в Общността; в този случай се вземат предвид премиите или вноските и застрахователните обезщетения, свързани с дейността, извършвана от всички представителства или клонове, установени в Общността;
- б) в тези държави да бъде освободено и от изискването за внасяне на депозита по член 23, параграф 2, буква д);
- в) активите, които представляват гаранционния фонд, да бъдат държани в една от държавите-членки, в която то извършва дейността си.

2. Ако поне две от съответните държави-членки изцяло или отчасти одобрят искането, компетентният орган на държавата-членка, на чиято територия се намира първото установено представителство или клон на заявителя, проверяват състоянието на платежоспособност на предприятието по отношение на цялостната дейност, която то извършва в държавите-членки, одобрили искането. По искане на предприятието и с единодушното одобрение на съответните държави-членки проверката може да се извършва от компетентния орган на друга държава-членка. Органът, който извършва проверката, получава от другите държави-членки необходимата информация за представителствата или клоновете, установени на тяхна територия.

3. Предоставените по силата на настоящия член предимства могат да се отнемат по инициатива на една или повече от съответните държави-членки.

Член 27

Разпоредбите на членове 19 и 20 се прилагат и за представителства и клонове на предприятията, за които се прилага настоящия раздел.

Що се отнася до прилагането на член 20, надзорният орган по първото установено представителство или клон или органът, който вместо него проверява цялостната платежоспособност на клоновете или представителствата, се приравнява на органа на държавата, в която се намира седалището на предприятието в Общността.

Член 28

При отнемане на разрешително от органа по член 26, параграф 2, този орган уведомява органите на другите държави-членки, в които предприятието извършва дейност, а те предприемат подходящи мерки. Ако причината за отнемане на разрешителното е неадекватност на цялостното състояние на платежоспособност, определено от държавите-членки, които са одобрили искането, посочено в член 26, държавите-членки, които са дали одобрение, също отнемат издадените от тях разрешителни.

Член 29

Чрез споразумения, сключени с една или няколко трети страни в съответствие с Договора, Общността може да приеме разпоредби, различни от предвидените в настоящия дял, с цел да се гарантира достатъчна защита на застрахованите лица в държавите-членки при условия на взаимност.

Дял IV — Преходни и други разпоредби

Член 30

1. Държавите-членки предоставят на посочените в дял III предприятия, които при влизането в сила на мерките за прилагане на настоящата директива извършват на тяхна територия един или някои класове застраховки по член 1, петгодишен срок за приверждане в съответствие с изискванията на членове 16 и 17, считано от датата на нотифицирането на настоящата директива.

2. Освен това държавите-членки могат:

- а) да предоставят на предприятията, посочени в параграф 1, които при изтичане на петгодишния срок не са установили напълно своята граница на платежоспособност, допълнителен срок не повече от две години, в който да сторят това, при условие, че

тези предприятия представят за одобрение от надзорния орган, в съответствие с член 20, мерките, които предлагат да приемат за тази цел;

- б) да освобождават предприятията, посочени в параграф 1, чийто годишен доход от премии или вноски при изтичане на петгодишния срок не е достигнал шесткратния размер на изисквания минимален гаранционен фонд съгласно член 17, параграф 2, от изискването да установяват минимален гаранционен фонд преди края на финансовата година, през която доходите от премии или вноски възлиза на шесткратния размер на минималния гаранционен фонд. След оценка на резултатите от проверката по член 33, Съветът се произнася с единодушие по предложение на Комисията кога държавите-членки да премахнат това облекчение.

3. Предприятията, които желаят да разширят дейността си по смисъла на член 8, параграф 2 или член 10, могат да направят това, само ако незабавно се приведат в съответствие с изискванията на настоящата директива. Предприятията по параграф 2, буква б), които в рамките на националната територия разширяват дейността си с други класове застраховки или на други части от тази територия, могат да бъдат освободени от изискването за установяване на минималния гаранционен фонд, посочен в член 17, параграф 2 за десетгодишен срок от нотифицирането на настоящата директива.

4. Предприятия, чиято структура се различава от посочените в член 8, могат, в тригодишен срок от нотифицирането на директивата, да продължават да извършват съществуващата дейност в правната форма, в която са учредени към момента на нотифицирането. Предприятията, които са учредени във Великобритания „с кралски указ“, с „частен акт“ или със „специален публичен акт“, могат да продължат да извършват дейността си в настоящата си форма за неограничен срок.

Предприятията в Белгия, които съобразно своя предмет на дейност извършват операции във връзка с интервенционни ипотечни заеми или спестовни операции в съответствие с точка 4 от член 15 на разпоредбите относно надзора върху частните спестовни банки, координирани чрез „arrête royal“ от 23 юни 1967 г., могат да продължат да извършват тази дейност в тригодишен срок от датата на нотифицирането на настоящата директива.

Въпросните държави-членки съставят списък на тези предприятия и го съобщават на другите държави-членки и на Комисията.

5. По искане на предприятията, които отговарят на изискванията на членове 15, 16 и 17, държавите-членки прекратяват прилагането на ограничителни мерки, например свързани с ипотеки, влогове и ценни книжа, които са въведени от сега действащите нормативни актове.

Член 31

Държавите-членки предоставят на посочените в дял III представителства и клонове, които при влизането в сила на мерките за прилагане на настоящата директива извършват един или някои класове застраховки по член 1 и не разширяват дейността по смисъла на член 10, параграф 2, максимален срок от пет години от датата на нотифицирането на настоящата директива, за да изпълнят условията по член 25.

Член 32

През период, който приключва в момента на влизане в сила на споразумение, сключено с трета страна в съответствие с член 29, и най-късно при изтичането на четиригодишен срок от нотифицирането на директивата, всяка държава-членка може да запази в полза на установените на нейна територия предприятия на тази страна правилата, които се прилагат за тях на 1 януари 1973 г. по отношение на съответстващите активи и местонахождението на техническите резерви, при условие че другите държави-членки и Комисията бъдат уведомени и не се нарушават границите на предоставените в съответствие с член 15, параграф 2 облекчения в полза на установените на тяхна територия предприятия на държави-членки.

Дял V — Заключителни разпоредби

Член 33

Комисията и компетентните органи на държавите-членки работят в тясно сътрудничество помежду си с цел улесняване на надзора на пряката застрахователна дейност в Общността и разглеждане на трудностите, които могат да възникнат при прилагането на настоящата директива.

Член 34

1. В шестгодишен срок от датата на нотифицирането на настоящата директива Комисията представя на Съвета доклад за въздействието на въведените с нея финансови изисквания върху състоянието на застрахователните пазари на държавите-членки.

2. При необходимост Комисията представя междинни доклади на Съвета преди изтичането на преходния период, предвиден в член 30, параграф 1.

Член 35

Държавите-членки изменят националните си разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива в 18-месечен срок от нейното нотифициране и незабавно уведомяват за това Комисията.

При спазване на разпоредбите на член 30, 31 и 32, така изменените разпоредби се прилагат в срок от 30 месеца от датата на нотифициране.

Член 36

След нотифициране на настоящата директива държавите-членки гарантират, че Комисията е информирана за текстовете на основните разпоредби от законов, подзаконов или административен характер, които те приемат в обсега на материята, уредена с настоящата директива.

Член 37

Приложението представлява неразделна част от настоящата директива.

Член 38

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 24 юли 1973 година.

За Съвета

Председател

I. NØRGAARD

ПРИЛОЖЕНИЕ

А. Класификация на рисковете според класа застраховка

1. *Злополука* (включително трудова злополука и професионални заболявания)
 - фиксирани парични обезщетения
 - обезщетения с възстановителен характер
 - съчетание между двете
 - телесна повреда на пътници

2. *Заболяване*
 - фиксирани парични обезщетения
 - обезщетения с възстановителен характер
 - съчетание между двете

3. *Сухопътни превозни средства* (с изключение на железопътни подвижни състави)

Всички щети или погиване на

 - сухопътни моторни превозни средства
 - сухопътни превозни средства, различни от моторни превозни средства

4. *Подвижни железопътни състави*

Всички щети или погиване на подвижни железопътни състави

5. *Въздухоплавателни средства*

Всички щети или погиване на въздухоплавателни средства

6. *Кораби* (морски, езерни, речни и канални плавателни съдове)

Всички щети или погиване на

 - речни и канални плавателни съдове
 - езерни плавателни съдове
 - морски плавателни съдове

7. *Транзитно преминаващи стоки* (включително търговски стоки, багажи и всички други стоки)

Всички щети или погиване на транзитно преминаващи стоки или багажи, независимо от вида на превоза

8. *Пожар и природни бедствия*

Всички щети или погиване на имущество (с изключение на имуществото, включено в класове 3, 4, 5, 6 и 7), поради:

 - пожар
 - експлозия
 - буря
 - природни бедствия, различни от буря
 - ядрена енергия
 - земни свлачища

9. *Други илуществени щети*
Всички щети или погиване на имущество (с изключение на имуществото в класове 3, 4, 5, 6 и 7) в резултат на градушка или измръзване и при всички събития като кражба, различни от събитията, посочени в точка 8
10. *Гражданска отговорност за моторни превозни средства*
Всяка отговорност, произтичаща от използването на моторни превозни средства по суша (включително отговорност на превозвача).
11. *Гражданска отговорност за въздухоплавателни средства*
Всяка отговорност, произтичаща от използването на въздухоплавателни средства (включително отговорност на превозвача)
12. *Гражданска отговорност за кораби (морски, езерни, речни и канални плавателни съдове)*
Всяка отговорност, произтичаща от използването на кораби, плавателни съдове или лодки по море, езеро, река или канал (включително отговорност на превозвача)
13. *Обща отговорност*
Всяка отговорност, различна от видовете, посочени в точки 10, 11 и 12.
14. *Кредит*
- несъстоятелност (обща)
 - експортен кредит
 - кредит на вноски
 - ипотеки
 - земеделски кредит
15. *Гаранции*
- поръчителство (пряко)
 - поръчителство (косвено)
16. *Разни финансови загуби*
- рискове, свързани със заетостта
 - недостатъчен доход (общо)
 - лоши метеорологични условия
 - пропуснати ползи
 - продължителни общи разходи
 - непредвидени търговски разходи
 - загуба на пазарна стойност
 - загуба на наем или доход
 - косвени търговски загуби, различни от посочените по-горе
 - други финансови загуби (нетърговски)
 - други видове финансови загуби
17. *Съдебни разноски*
Съдебни разноски и разходи за водене на съдебни спорове

Рисковете, включени в един клас, не могат да бъдат включени в друг клас, с изключение на случаите, посочени в точка В.

Б. Наименование на разрешенията, издавани за повече от един клас застраховка

Когато разрешителното обхваща едновременно:

- а) класове 1 и 2, то се нарича „застраховка при злополука и здравна застраховка“;
- б) класове 1 (четвърто тире), 3, 7 и 10, то се нарича „автомобилна застраховка“;
- в) класове 1 (четвърто тире), 4, 6, 7 и 12, то се нарича „морска и транспортна застраховка“;
- г) класове 1 (четвърто тире), 5, 7 и 11, то се нарича „авиационна застраховка“;
- д) класове 8 и 9, то се нарича „застраховка срещу пожар и други имуществени щети“;
- е) класове 10, 11, 12 и 13, то се нарича застраховка „гражданска отговорност“;
- ж) класове 14 и 15, то се нарича „кредитна и гаранционна застраховка“;
- з) всички класове, то се назовава по избор на съответната държава-членка, която уведомява за това останалите държави-членки и Комисията.

В. Допълнителни рискове

Предприятие, което получи разрешително за основен риск, който спада към един клас или група от класове застраховки, може да застрахова и рискове, включени в друг клас, без за тях да се изисква разрешително, ако те:

- са свързани с основния риск,
 - касаят предмета, който е застрахован срещу основния риск, и
- са включени в договора, с който е застрахован основният риск.

Въпреки това, рисковете, които са включени в точка А от настоящото приложение под номера 14 и 15, не могат да се разглеждат като допълнителни рискове към други класове застраховки.
